

gen fuldstændig udtømmende Kundskab om Sagen. Jeg skjønner saaledes ikke rettere, end at det, som den ærede Viceformand savner, indskrænker sig dertil, at de Dplysninger, som jeg bebudede ved Sagens Forelæggelse og som ogsaa skriftlig ere Udvalget meddeelte, ikke have været trykte; men dette lader sig jo let indhente, idet Udvalget blot behøver at lade trykke de Dplysninger, som fra mig ere det skriftligt meddeelte.

Formanden: Den ærede Viceformand, som nu ønsker Ordet, har rigtignok alt havt det 2 Gange, men jeg antager ikke, at der fra Thingets Side vil have Noget imod, at han gjør en kort Bemærkning? (Nei!)

H. P. Hansen: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at i Finantsloven for 1850 til 1851 var der opført som Procenter for Postmesterne 6550 Rbd., hvorimod denne Sum i den sidste Finantslov er bleven forøget til 8000 Rbd. Jeg har staaet i den Formening, at det var disse Procenter, hvorom der var Tale.

Ordføreren: Naar den ærede 1ste Landsktingsmand for 1ste Kreds (H. P. Hansen) har bemærket, at Udvalget til § 6 har yttret, at den her foreliggende Lønningslov medførte en betydelig Udgiftsforøgelse for Statskassen, saa fejler han. Udvalget har nemlig blot sagt, at Loven vil medføre Udgift for Statskassen, og efter hvad den høitærede Finantsminister udtrykkelig meddeelte ved Sagens Forelæggelse, vil den jo netop ikke medføre nogen væsentlig Udgiftsforøgelse for Statskassen. Hvad de Dplysninger angaaer, som den ærede Landsktingsmand har savnet, da findes den væsentligste Deel af dem trykt i den Udvalgets Betænkning ledsagende Tabel. Der findes nemlig angivet den Netto-Indtægt, som enhver Postmester for Diebliffet har. Udvalget har ikke fundet det nødvendigt at meddele de enkelte Summer, hvoraf denne Netto-Indtægt fremkommer, da man ansaae det for at være noget mindre Væsentligt; men skulde det anses for at være nødvendigt, saa ville de enkelte Summer, hvoraf denne Netto-Indtægt fremkommer, kunne blive trykt meddeelte, inden Sagen foretages til 2den Behandling.

Besæfely: Det forekommer mig, at den

egentlige Forstjæl, som med Hensyn til dette Lovforslag er opstaaet mellem Udvalget og min ærede Nabo (Vorgen), er den, at min ærede Nabo har meent, at det, for at man skulde kunne gaae ind paa at tage en Bestemmelse om, hvorledes en Udgiftspost, som i det Hele beløber sig til 180,000 Rbd., bør vedtages og fordeles, var nødvendigt, at Thingets enkelte Medlemmer kunde danne sig et Begreb om, hvorvidt Fordelingen var henstgtsmæssig eller ikke. Nu forekommer det mig, at det ærede Udvalg i sin Betænkning har yttret, at det ikke med Bestemthed kunde fatte nogen Mening derom, at det med sin bedste Villie ikke kunde sige med Bestemthed, om disse Summer vare henstgtsmæssigt fordeelte eller ikke. Men efter hvad den ærede Ordfører idag har anført, forekommer det mig rigtignok, som om han meente, at de Dplysninger, der ere fremkomne, ere tilstrækkelige til at danne sig en Mening derom. Dette troer jeg nu for mit Vedkommende rigtignok ikke er Tilfældet, idet jeg maa helde til den Mening, at man, efter Alt, hvad der er fremkommet, endnu egentlig ikke veed, hvorledes det forholder sig med Fordelingen af de enkelte Gager. Det forekommer mig ogsaa, at den høitærede Finantsminister hovedsageligen støttede sig paa, at de vare fordeelte efter det Skjøn, som den nærværende Bestyrelse af Postvæsenet havde dannet sig om Forretningerne og den henstgtsmæssigste Maade, hvorpaa de kunde lønnes. Men saa stiller den omtalte Forstjæl sig jo altsaa paa følgende Maade: Den høitærede Finantsminister mener, at man egentlig skal overlade Fordelingen af Gagerne til Bestyrelsen, medens min ærede Nabo mener, at Landsktinget og dets enkelte Medlemmer bør kunne danne sig et nogenlunde Skjøn om, hvorvidt denne Fordeling er henstgtsmæssig eller ikke. Det forekommer mig derfor, at det egentlig var det, man skulde blive enig om, hvorvidt det kunde være nødvendigt at indhente yderligere Dplysninger, inden Sagen gif videre frem i denne Behandling, og saavidt jeg har opfattet den høitærede Formand rigtigt, vilde dette kunde skee derved, at der stillede et Forslag om, at Sagen atter skulde behandles af Udvalget, for at det da kunde blive undersøgt, hvorvidt yderligere Dplysninger vilde være nød-